

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus:
Riigi trükikojas, Niine tän. 11.
Kontor on avatud kella 8—2.
Sealsamas lehe tellimiste vastu-
võtmine. Kõnetraat: toimetus 445,
kontor 232.

Tellimiste hind:
12 kuu peale 1200 mk.
6 „ „ 600 „
Üksik nr. kuni 32 lhk. 10 „
„ „ „ 48 „ 20 „
jne.

Kuulutuste ja teadaannete hind:
Kohtukuulutused, suuruse peale
vaatamata — 100 marka; kaotatud
isikutunnistuste kuulutused —
50 marka; muud kuulutused iga
mm-rida 8 marka.

Nr. 25.

Laupäeval, 19. märtsil 1927 a.

Nr. 25.

II.

Sisu: Määrus vaimuhaigete ja langetõbiste eest hoolekande korraldamise kohta. — Vaimuhaigete ja langetõbiste perekonda ülevõlpidamisele andmise lepingu kava.

Sundmäärus kauplemise aja kohta Virumaal.

N.-Jõesuu alevimaksude määrad ja nende tasumise tähtajad 1927 a.

III.

Otepää alevivolinnikkude ja nende kandidaatide nimekiri.

II.

Töö-hoolekandeministri määrus vaimuhaigete ja langetõbiste eest hoolekande korraldamise kohta.

Antud hoolekande seaduse („R. T.“ nr. 120/121 — 1925 a.) § 211 põhjal.

§ 1. Vaimuhaige või langetõbise elukoha linna-, alevi- või vallavalitsus, kellele vaimuhaige või langetõbise ravitsusasutusse, varjupaika või perekonda paigutamise asjus soovivaldus esitatud, teeb kindlaks: 1) vaimuhaige või langetõbise kodakondsuse, varandusliku, tervisliku, perekondliku (koosseis, vanus jne.) seisukorra ja elukoha; 2) need isikud, kes vaimuhaige või langetõbise eest seaduse järele on kohustatud hoolitsema, ja nende perekondliku ja varandusliku seisukorra ning elukoha; 3) edaspidise abivajaduse, eriti ära tähendades, mil määral on võimalik abiandmist abitarvitaja enese või ta omaksete või sugulaste kulul korraldada (selle määruse §§ 2, 3 ja 4), ja 4) kelle juurde (nimi, elukoht, vanus, perekonna koosseis, tegelik tööala, varanduslik seisukord, korteriolud) ning kui

suure ülevõlpidamise tasu eest on võimalik vaimuhaiget või langetõbist perekonda ülevõlpidamisele anda.

Vaimuhaige või langetõbise tervisliku seisukorra kindlakstegemiseks nõuretseb linna-, alevi- või vallavalitsus vaimuhaige või langetõbise kohta kohalikult ametlikult arstilt tunnistuse, milles ära tähendatud peab olema: 1) vaimuhaiguse või langetõbe kestvus, 2) haiguse tunnused ja lühike haiguse kirjeldus, 3) kui sageli käivad langetõbe hood ja missuguse iseloomuga, 4) haiguse nimetus (täpne kliiniline diagnoos pole tingimata nõuetav), 5) kas haige vajab haigemajas ravimist, kui ei — siis kas võib haiget jätta perekondlikule hoolitsemisele, või on vaja paigutada varjupaika, ja 6) missugusel määral suudab haige tööd teha. Haigemajades viibivate vaimuhaigete ja langetõbiste tervisliku seisukorra kohta võib haigemaja juhatuse poolt välja antud vastavaid tunnistusi kasutada.

§ 2. Kui vaimuhaigel või langetõbisel on sissetulekut või varandust, mis annab sissetulekut, korraldab kohalik linna-, alevi- või vallavalitsus abi nende sissetulekute arvel,

tarbekorral vaimuhaige või langetõbise päralt olevat varandust oma valitsemisele võttes (H. s. §§ 26 ja 124 p. 2 ja 125). Selle juures on abikorraldaja kohustatud kõigiti heatahtlikult hoolitsema vaimuhaige või langetõbise toidu, riiete, korteri, tervise ja ta päralt oleva varanduse eest.

Varanduse oma valitsemisele võtmise puhul valmistab omavalitsus varandusele täielise nimikirja ja korraldab selle otstarbekohast kasutamist.

§ 3. Kui abitarvitajal enesel varandust ega sissetulekut ei ole, kuid on sugulased või omaksed, kes kohustatud ja suudavad ta eest hoolt kanda, kuid seda ei tee, korraldab kohalik linna-, alevi- või vallavalitsus abiandmist nimetatud sugulaste või omaksete kulul ja nõuab siis abiandmiseks tarvitatud kulud nimetatud isikutelt tarbekorral kohtu teel sisse (H. s. §§ 25 ja 124 p. 3).

§ 4. Abiandmist ei või abitarvitaja enese või ta sugulaste ning omaksete kulul korraldada, kui haige perekond või sugulased või omaksed oma perekonna ülalpidamise võimaluse kaotada võivad abitarvitaja ravitsemise ja ülevälpidamise kulude katmise tagajärjel (H. s. § 125).

§ 5. Kui vaimuhaigele või langetõbisele tarvilise abi korraldamine isiku enese või ta sugulaste ning omaksete kulul täiel määral (H. s. § 124 p. p. 2 ja 3) võimalik ei ole, või on võimalik seda teha ainult osaliselt, esitab kohalik linna-, alevi- või vallavalitsus küsimuse ühes oma ettepanekuga ja § 1 all tähendatud andmetega ning arstitunnistusega tööhoolekandeministeeriumile otsustamiseks ja tarviliste korralduste tegemiseks (H. s. § 127), võimaluse korral juurde lisades välja- ja kodakondsuseta isikute (H. s. § 4) isikutunnistuste kinnitatud ärakirju.

§ 6. Kui vaimuhaigel on varandust või on teada tema õigusi varanduste või sissetulekute omamiseks, pöörab linna-, alevi- või jvallahalitsus, ühel ajal § 5 tähendatud materjalide esitamisega tööhoolekandeministeeriumile, kohaliku rahukogu prokuröri poole palvega isikut kohtu korras (T. kp. s. §§ 1913—1927 ja B. e. s. §§ 498 ja 499) vaimuhaigeks tunnistada lasta. Palvele tulevad lisada tarvilised andmed selle kohta, mis vaimuhaigeks tunnistamist tarvilikuks teevad, ja arstitunnistus.

§ 7. Osalisele või täielisele riiklikule ülevälpidamisele võetud vaimuhaigete ja langetõbiste perekonda ülevälpidamisele andmise korral sõlmib kohalik linna-, alevi- või vallavalitsus (ülevälpidamisele andja) tervishoiu peavalitsuse ülesandel isikuga, kes vaimuhaige

või langetõbise oma juurde perekonda ülevälpidamisele võtab (ülevälpidamisele võtja), kirjaliku lepingu tööhoolekandeministri poolt kinnitatud lepingu kava alusel ja korraldab ülevälpidamistasu väljaandmist (H. s. §§ 193 p. 11, 16 ja 202 p. 7 ja 12). Ülevälpidamistasu suuruse määrab igal üksikul juhusel kindlaks tervishoiu peavalitsus, § 5 tähendatud korraldust tehes.

§ 8. Riiklikude vaimuhaigetemajade ja varjupaikade juhatajad (ülevälpidamisele andjad) on õigustatud nende haigemajades või varjupaikades viibivaid riiklikule ülevälpidamisele võetud vaimuhaigeid või langetõbiseid ministeeriumi arvel perekondadesse ülevälpidamisele andma, kui haige tervislik seisukord seda võimaldab. Selle juures on ülevälpidamisele andjad kohustatud ülevälpidamisele võtjaga § 7 tähendatud lepingu kava alusel kirjalikke lepinguid sõlmima ja neid tervishoiu peavalitsusele kinnitamiseks esitama.

§ 9. §§ 7 ja 8 tähendatud lepingud hakavad maksma peale kinnitamist tervishoiu peavalitsuse poolt.

§ 10. Kui § 8 alusel perekonda ülevälpidamisele antud vaimuhaige või langetõbise — kas haige tervisliku seisukorra halvenemise tõttu või mõnel muul põhjusel — perekonnas pidamine võimatuks muutub, on haigemaja või varjupaiga juhataja õigustatud haiget riigi kulul haigemajasse või varjupaika tagasi võtma.

Haige perekonnast haigemajasse või varjupaika võtmisest teatab asutuse juhataja viivitamatult tervishoiu peavalitsusele, ära tähendades tagasivõtmise aega ja põhjusti.

§ 11. Ülevälpidamisele andjad on kohustatud valvama, et 1) antav abi (tasu) õieti tarvitataks ja 2) et ülevälpidamisele võtja korralikult täidaks sellekohastes seadustes (H. s. §§ 121, 122 jne.), määrustes ja sõlmitud lepingus ette nähtud kohustusi.

§ 12. Kui ülevälpidamisele andja või omavalitsuse asutuste poolt ette võetud kontroolerimisel selgub, et tarvilise hoolekande korraldamine haige enese või ta sugulaste või omaksete kulul kas osaliselt või täieliselt võimalik on (selle määruse §§ 2—4) või saab ülevälpidamisele andjale või omavalitsuse asutusele ükskõik mil viisil teatavaks, et haige pidamine ülevälpidamisele võtja juures kas ajutiselt või jäädavalt võimatuks saanud, teatab ülevälpidamisele andja või omavalitsus sellest viivitamatult tervishoiu peavalitsusele.

§ 13. Perekonda ülevälpidamisele antud vaimuhaigete ja langetõbiste ülevälpidamisega tutvuneda, arstlikku järelevalvet teostada ja ülevälpidamiseks antava tasu otstarbekohast

kasutamist kontroleerida võivad peale § 7 ja § 8 tähendatud ülevalpidamisele andja ja isikute, kellel seaduse järele selleks õigus, ka need vaimuhaigete eest hoolekande eraorganisatsioonid, kellele töö-hoolekandeministeeriumi poolt vastav luba välja antud.

§ 14. Eraorganisatsioonid, kellel põhikirja järele õigus vaimuhaiged või langetõbiseid perekondades ülevalpidamisele anda, on kohustatud hoolitsema, et haige majanduslikud, tervislikud ja õiguslikud huvid kaitstud oleksid.

§ 15. Haigemajades, varjupaikades, vana-kodudes, vigastekodudes jne., kus niisuguseid haiged või hoolealuseid on, kes vaimu-

haiged või langetõbised ei ole, võib ainult siis vaimuhaiged või langetõbiseid pidada, kui need teistest haigetest või hoolealustest niiviisi lahutatud on, et nad viimaste rahu ei riku ja kui neile arstlik-psühiaatiline järelevalve korraldatud.

§ 16. Riigisummade arvel perekonda ülevalpidamisele antud vaimuhaigete ja langetõbiste ülevalpidamiseks määratud summade äratarvitamise kohta esitavad § 7 tähendatud valitsused ja § 8 tähendatud asutuste juhatajad iga kuu lõpul töö-hoolekandeministeeriumile järgmise aruande 2 eksemplaris ühes ülevalpidamisele võtja allkirjadega raha vastuvõtmise kohta:

Jrk. nr.	Vaimuhaige või langetõbise nimi	Ülevalpidamisele võtja nimi	Mis aja eest tasu antud	Tasusumma mk.	Lisatud allkirjade jrk.

4. märtsil 1927 a.

Töö-hoolekandeministri eest dr. Mõttus.

Tervishoiu peavalitsuse juhataja eest Männik.

Kinnitan.
4. märtsil 1927 a.
Töö-hoolekandeministri eest dr. Mõttus.

järgmine: (lühike)

haiguse kirjeldus ja haiguse diagnoos arstitunnistuse järele)

oma juurde ülevalpidamisele, alates.....

(kuupäev)

Kodanik võtab selle kohustuse oma peale vabatahtlikult, soovides haigele ilma vahekasu püüdmata head hoolitsemist korraldada.

§ 2. Ülevalpidamisele võtja muretseb haigele sooja, puhta ja vaikse ruumi, korraliku toidu ja riided. Samuti hoolitseb ülevalpidamisele võtja, et haige saaks korralikult söödetud, rietatud, alati kuiv ja puhas hoitud. Ülevalpidamisele võtja peab hoidma haiget ärituste eest ja selle järele valvama, et haige vabalt ümber ei hulguks ega kõrvalistele isikutele ega nende varandustele kahjulikuks ei muutuks (H. s. § 121). Haiget ei tohi siduda kettidega, nõõridega ja muude sarnaste abinõudega ta kinnihoidmiseks (H. s. § 122).

§ 3. Haige surma korral katab kõik haige matmisega ühenduses olevad kulud ülevalpidamisele võtja.

§ 4. Selles lepingus tähendatud kohustuste korraliku täitmise eest saab ülevalpidamisele võtja töö-hoolekandeministeeriu-

Vaimuhaigete ja langetõbiste perekonda ülevalpidamisele andmise lepingu kava.

Leping.

„...“ kuupäeval ükstehat üheksasada..... aastal on (nime-)

....., kui ülevalpidamisele andja, ja kodanik (nimi)

....., kelle elukoht:....., kui ülevalpidamisele võtja, vahel järgmine leping sõlmitud:

§ 1. Kodanik (nimi)

võtab rahuliku (vaimuhaige, langetõbise)

....., kes

sündinud (kuupäev)

..... ja kelle tervislik seisukord

milt
 (summa tähtedega)
(.....) marka kuus tasu

 (ülevalpidamisele andja)
 kaudu, arvates haige ülevalpidamisele võtja
 hoole alla ja ülevalpidamisele andmise päe-
 vast, s. o.
 (kuupäev)

Tasu maksmine sünnib töö-hoolekande-
 ministeeriumi korralduste järelekorda
 aasta. (arv)

§ 5. Haige eest korraliku hoolitsemise jä-
 relevalve teostamiseks peab ülevalpidamisele
 võtja laskma isikuid, kellel seaduse ja vastavate
 määruste järele järelevalve teostamise õigused,
 takistamatult revideerimisi ja järelevaatusi ette
 võtta, kusjuures järelevalvet teostavate isikute
 seaduslikud nõudmised viibimata ja täpselt
 täita tulevad. Märgetud suuremate puuduste
 korral võib haige ülevalpidamisele võtja juurest
 viibimata ära võetud saada, kui asjaolud seda
 nõuavad.

§ 6. See leping hakkab maksuma peale
 kinnitamist tervishoiu peavalitsuse poolt ja
 kaotab oma maksvuse peale § 5 ette nähtud
 kordade: 1) poolte ülesütlemisel, 2) haige surma
 puhul ja 3) haige ümberpaigutamisel tervis-
 hoiu peavalitsuse poolt.

§ 7. Käesolev leping kirjutatakse alla 3
 eksemplaris, missugustest üks tervishoiu pea-
 valitsusele, teine ülevalpidamisele andjale ja
 kolmas ülevalpidamisele võtjale saab.

Leping on tempelmaksust H. s. § 18
 põhjal vaba.

Ülevalpidamisele andja:.....

Ülevalpidamisele võtja:.....

Sundmäärus kauplemise aja kohta Viru- maal.

Vastu võetud maanõukogu poolt 30. det-
 sembril 1926 a.

Alus: Eesti ajut. omavalitsuse seaduse
 30. märts. 1917 a. maksmapanemise määruste
 (Seadl. ja korrald. kogu nr. 173 — 1917 a.)
 § 7 ja kaubanduslikkudes ettevõtetes normaali-
 puhkeaja kindlustamise seaduse § 9.

§ 1. Kauplemine ja töötamine allpool-
 nimetatud kauplustes on lubatud äripäevadel:
 a) kella 8 homm. kuni kella 8 õhtul kõigis
 kauplustes, mille kohta allpool erandit pole
 tehtud;

b) kella 7 homm. kuni kella 10 õhtul, kus
 alkoholita jookisid ja toiduaineid kohaltarvi-
 tamiseks müüakse;

c) kella 9 homm. kuni kella 10 õhtul
 seltside einelaudades, tee- ja kohvimajades,

sissesõidukohtades ning asutustes, kus teed,
 piima, kohvi ja külme sööke müüakse.

Tähendus 1. Avalikkude pidude
 puhul võivad seltside einelauad kuni pidu
 lõpuni avatud olla.

Tähendus 2. Teekäijatele peab sisse-
 pääs sissesõidukohtadesse võimaldatud
 olema ka ajal, mil kauplemist sissesõidu-
 kohtades ei ole.

§ 2. Kauplemine lõpetatakse kell 4 p. 1.:
 kevadepüha (ülestõusmispüha) laupäeval,
 suvistepühade (nelipühi) laupäeval, jõulu lau-
 päeval ja vana-aasta päeval (31. det.).

§ 3. Kauplemine on lubatud nädala-püha-
 päevaldel, kevadepüha (ülestõusmise), suviste-
 pühade (nelipühi) ja jõulu teisel ning kol-
 mandal pühal:

a) kella 8—10 homm. ja kella 1—4 p. 1. kõigis
 kauplustes, mille kohta allpool erandit pole
 tehtud;

b) kella 12 lõunal kuni kella 11 õhtul
 sissesõidukohtades, seltside einelaudades, tee-
 ja kohvimajades, kus teed, kohvi, piima ja teisi
 alkoholita jooke ning sööke müüakse.

Märkus. Viina-, veini- ja likööri-
 kauplustes, kus alkoholiga jooke müüakse
 väljaviimiseks, on kauplemine ülemal-
 tähendatud pühadel keelatud.

§ 4. Igasugune kauplemine ja töötamine
 kauplustes on keelatud järgmistel pühadel:
 uuelaastal, kolmekuningapäeval, iseseisvuse-
 päeval, palvapäeval, suurelreedel, kevadepüha
 esimesel päeval, esimese mai pühal, ristipäeval,
 suvistepühade esimesel päeval, jaanipäeval,
 jõulupüha esimesel päeval.

Märkus. Viina-, veini- ja likööri-
 kauplustes, kus alkoholiga jooke müüakse
 väljaviimiseks, on peale eelpoolnimetatud
 pühade kauplemine keelatud Riigikogu ja
 omavalitsuste valimise ja rahvahääletuse päe-
 vadel valimise või rahvahääletuse algusest
 kuni lõpuni.

§ 5. Käesolev sundmäärus peab igas kaup-
 luses ja äriettevõttes nähtavale kohale välja
 pandud olema.

§ 6. Selle määruse vastu eksijad karista-
 takse Rahuk. trahviseaduse § 29 põhjal.

§ 7. Käesolev määrus ei ole maksev ap-
 teekide ja alkoholsete jookidega trahteriasu-
 tuste kohta.

§ 8. See määrus astub jõusse „Riigi Tea-
 tajas“ avaldamise päevast. Samast ajast kaotab
 jõu Viru maanõukogu poolt 1923 a. vastu võet-
 tud ja „R. T.“ nr. 94 — 1923 a. avaldatud
 määrus kauplemise aja kohta Virumaal.

Viru maavalitsuse esimees K. Pajos.

 Sekretär (allkiri).

N.-Jõesuu alevimaksude määrad ja nende tasumise tähtajad 1927 aastal.

(Alevivolikogu poolt vastu võetud 3. oktoobril ja 7. novembril 1926 a. ja rahaministri poolt kinnitatud 23. oktoobril 1926 a. nr. 2548 ja 9. veebruaril 1927 a. nr. 3741.)

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusraha tähtajaks mittemaksmise korral	Maksu tähtaeg
1.	Puhtakasu-lisamaks	10% riigimaksu määra		Ühes riigimaksuga
2.	Äritunnistuste maks	100% riigimaksu määra		
3.	Trahterimaks:			
	a) aasta läbi alkoholiga kauplevatelt restoranidelt alevile	450.000 mk.	Tr. p. s. § 49	31. dets. 1926 a., 1. märts, 1. juuli, 1. okt. 1927 a.
	b) suvitushooajal kauplevalt restoranilt alevile	250.000 mk.	Tr. p. s. § 49	1. mai ja 15. juuli 1927 a.
	c) aasta läbi alkoholita kauplevatelt restoranidelt ja puhvetitelt alevile	60.000 mk.	2% kuus	2. jaan., 1. apr. ja 1. okt. 1927 a.
	d) suvitushooajaks avatud alkoholita puhvetitelt	130.000 mk.	2% kuus	Hooaja lõpul
4.	Lõbustusemaks:			
	a) palli- ja segapidude ja etenduste pealt piletihinnast alevile	20%		Piletite registreerimisel
	b) puhttantsu-, näokatte- ja lillepidude pealt piletihinnast alevile	25%		
	Märkus. Kohalikkude koolide ja tuletõrjeseltsi poolt toime pandavad peod on alevi heaks võetavast lõbustusemaksust vabastatud.			
5.	Ärisildimaks:			
	Igasugused harilikud ärisildid ehk maalid, mis kaupluste ehk ettevõtete juures, sellesama maja külgedele või katusele on paigutatud, maksustatakse järgmiselt:			
	1) sildid kuni 0,75 ruutmeetri suuruseni on maksust täiesti vabad;			

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusraha tähtajaks mittemaksmise korral	Maksu tähtaeg
	2) suuruse eest, mis üle 0,75 ruutmeetri kuni (1) ühe ruutmeetri suuruseni, tuleb maksta	200 mk.	100%	1. juuni
	3) suuruse eest, mis üle ühe ruutmeetri, tuleb maksta iga ruutmeetri või selle osa pealt	100 mk.		
6.	Kuulutuste ja reklaamide maks: Kuulutuste ja reklaamide maksu ruutmeetri pealt	200 mk.		Kuulutuste registreerimisel
7.	Maks tänavate ja platside päevapiltnikkudel: a) alalistel platsidel töötavatel päevapiltnikkudel, igäühelt aastas b) liikuvatel platsidel töötavatel päevapiltnikkudel, igäühelt aastas	5.000 mk. 4.000 mk.		Loosaamisel Loosaamisel
8.	Maks kaalujatelt avalikkudel platsidel: Kaalujatelt avalikkudel platsidel, igäühelt aastas	3.000 mk.		Loosaamisel
9.	Maks kandekauplejatelt ja käsivankril kauplejatelt: Käsivankrilt ja kandekauplejatelt, igäühelt aastas	3.000 mk.		Loosaamisel
10.	Koeramaks: Iga koera eest aastas Kui ühel isikul rohkem kui üks koer, siis iga järgmise koera pealt Suvitajad, kes siin üle kuu aja peatuvad, maksavad kaasatoodud või siin omandatud koera pealt Maksu alla ei kuulu: 1) linnamaksu seaduses § 96 p.p. 2 ja 3 nimetatud isikute koerad ja 2) ahelas peetavad õuekoerad	300 mk. 500 mk. 500 mk.	100% 100%	1. mai 1. mai
11.	Jalgrattamaks: Iga jalgratta pealt aastas	200 mk.	100%	1. juuni
12.	Autode ja mootorrataste maks: a) sõiduautodelt iga nom. hobusejõu pealt aastas b) veoautodelt iga nom. hobusejõu pealt aastas c) reisijate veoks peetavatel sõiduautodelt iga nom. hobusejõu pealt	500 mk. 500 mk. 300 mk.		Loosaamisel

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusraha tähtajaks mittemaksmise korral	Maksu tähtaeg
	d) mootorratastelt iga nom. hobusejõu pealt	300 mk.		Loosaamisel
13.	Mootorpaatide maks:			
	a) isiklikuks tarvitamiseks peetavatel (luksus) paatidelt iga nom. hobusejõu pealt aastas	500 mk.	100%	
	b) reisijateveoks peetavatel mootorpaatidelt iga nom. hobusejõu pealt	300 mk.	100%	1. juuli
	c) kauba- ja kraamiveoks peetavatel mootorpaatidelt iga nom. hobusejõu pealt aastas	100 mk.	100%	
14.	Paatide ja süstade maks: Lõbusõiduks peetavate ja väljaantavate süstade ja paatide pealt aastas	100 mk.	100%	1. juuli
15.	Veoärimaks:			
	a) sõiduvõorimehed hobusejõu pealt aastas	300 mk.		I pool — 1. mai,
	b) veovõorimehed hobusejõu pealt aastas	300 mk.	100%	II pool — 1. okt.
	c) eraisikud hobusejõu pealt aastas	500 mk.		
16.	Suvitusemaks: Suvitusemaksu võetakse kõigilt isikult, kes suvitushooajal, s. o. 15. maist kuni 1. septembrini N.-Jõesu suidavad:			
	a) suvitajad, kes üle kuu aja suvituskohas viibivad, maksavad suvitusemaksu	300 mk.	2%	
	b) suvitajad, kes üle 7 päeva kuni kuu aega siin viibivad, maksavad	150 mk.	2%	Sisseregistreerimisel
	c) alaealised, s. o. 10 a. kuni 18 a. ja algning keskkoolide õpilased maksavad lit. a all näidatud aja eest	150 mk.	2%	
	ja lit. b all näidatud aja eest	75 mk.	2%	
	Märkus 1. Suvitusemaksust vabastatakse: a) Vene ajutise val. sead. 29. sept. 1917 a. § 105—106 ette nähtud korras; b) õpilased, kes oma läbi aasta siin elavate vanemate juurde sõidavad, ja c) isikud volikogu ärä-nägemise järele vastava palve põhjal.			
	Märkus 2. Kõik suvitajad on kohustatud suvitusemaksu alevivalitsuse kassasse ära tasuma, ilma alevivalitsuse poolt teatelehte ära ootamata.			

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusraha tähtajaks mittemaksmise korral	Maksu tähtaeg
17.	Turumaks: Alevivolikogu otsuse järele, mis avaldatud „Riigi Teatajas“ nr. 81/82 — 1924 a.			
18.	Laadamaks: Alevivolikogu otsuse järele, mis avaldatud „Riigi Teatajas“ nr. 197/198 — 1925 a.			

Alevivanem R. Konga.

Sekretär A. Paaver.

III.

Otepää alevivolinnikude ja nende kandidaatide nimekiri.

Alevivolikogu valimise tagajärjed 18. ja 19. dets. 1926 a. Volituse kestvus 1927 a. — 1929 a.

Nr. 1. Otepää alevi elanikkude nimekiri.

Volinikud: 1) Kulpson Paul, 2) Kõiv Johan.

Kandidaadid: 1) Kannik Reinhold, 2) Tammemägi Jaan, 3) Jürgenson Karl, 4) Selge Gustav, 5) Raal Märt, 6) Tõbro Jaan, 7) Viira Aleksander, 8) Possul Jaan, 9) Villa Hans, 10) Behrsol Eduard, 11) Lööndre Johan, 12) Raudsepp Karl, 13) Kiisk, Hendrik, 14) Loog Hans.

Nr. 2. Otepää majaomanikkude seltsi kandidaatide nimekiri.

Volinikud: 1) Jentson Valter, 2) Siska Eduard, 3) Väljan Richard.

Kandidaadid: 1) Oja Johan, 2) Mälk Osvald, 3) Kruuse Jaan, 4) Kanep Karl, 5) Rebane Arthur, 6) Johanson Karl, 7) Volmer Johan, 8) Tamm Mihkel, 9) Püss Karl.

Nr. 3. Otepää alevi vabameelsete majaomanikkude kandidaatide nimekiri.

Volinikud: 1) Steinfeldt Hendrik, 2) Vaher Peeter, 3) Mõttus Karl, 4) Vaher Jaan.

Kandidaadid: 1) Taros Jaan, 2) Karo Jaan, 3) Karuse August, 4) Ranna Andres, 5) Luik Jaan, 6) Teder Johan, 7) Juust Karl, 8) Miljan Johan, 9) Kangro Jaan, 10) Reimann Jaan.

Nr. 4. Väikemajaomanikkude nimekiri.

Volinikud: 1) Rõõg Jaan.

Kandidaadid: 1) Luht Karl, 2) Vaher Mangu, 3) Vutt Karl, 4) Reino Ferdinand, 5) Pettai Karl, 6) Ritt Andres, 7) Bleier Jaan, 8) Moorits Otto, 9) Dunkel Jaan, 10) Pettai Gustav, 11) Reino Samuel, 12) Linnamägi Karl, 13) Mets Elias, 14) Järv Eduard, 15) Tõukar Jaan.

Nr. 5. Otepää alevi vabameelsete keskerakonna kandidaatide nimekiri.

Volinikud: 1) Vulff Paul, 2) Tina Ludwig, 3) Kertmann Karl, 4) Kantsvei Eduard.

Kandidaadid: 1) Ahi Jaan, 2) Tuul Johannes, 3) Vaher Ferdinand, 4) Niit Boris, 5) Tammur August, 6) Pruel August, 7) Grünberg Leopold, 8) Kalberg Jaak, 9) Aigro Jaan, 10) Vaart Margus, 11) Kuusk Jaan.

Nr. 7. Otepää alevi väikeste majade omanikkude ja erapooletute nimekiri.

Volinikud: 1) Vulff Siirak.

Kandidaadid: 1) Johanson Jüri, 2) Puurits Villem, 3) Kilik Karl, 4) Uibo Aleksander, 5) Johanson Johan, 6) Volmer Adam, 7) Luik Peeter.

Nr. 8. Otepää alevi üürnikkude nimekiri.

Volinikud: 1) Jõgi Jaan.

Kandidaadid: 1) Luik Reinhold, 2) Kriigeberg Karl, 3) Väljan Gustav, 4) Kõiv Jaan, 5) Viin Saul.

Alevivanem Jentson.

Abi-alevisekretär Randheiding.